

Вітер І.О.

магістрантка,

Київський університет імені Бориса Грінченка

ПЕЙЗАЖ ЯК ЖАНР МИСТЕЦТВА, ЩО ПОСТУПОВО ЗНИКАЄ

Пейзаж (франц. *paaysage*, від *paays* – країна, місцевість) – жанр в образотворчому мистецтві, де об'єктом зображення є первозданна, або в тій чи іншій мірі перетворена людиною природа.

Нас оточують речі, які створені не нами, їх життя та сутність відрізняється від наших: це дерева, квіти, трава, ріки, гори та хмари. Віками вони пробуджували в нас зацікавленість та благоговіння. Вони були об'єктом захоплення. Ми створювали їх у своїй підсвідомості, щоб найти підтримку своєму настрою, і нарешті стали бачити в них те, що складається в поняття, яке назвали «природа». Як зазначає К. Кларк, «Пейзажний живопис відображає етапи нашого розуміння природи. Його виникнення і розвиток з часів Середньовіччя – це одна із спроб людства досягти гармонії з оточуючим світом».

Чому художники пишуть пейзажі коли можна просто сфотографувати вподобаний природний ландшафт. Тому що живописним пейзажем художник передає не тільки картину природи, а і внутрішній світ митця.

Наслідки науково-технічного прогресу, техніка що знищує природне середовище, загроза знищення планети ядерною зброєю закликає людину до мирного добросусідства, а не безкомпромісної боротьби з природою.

Сьогодення з масовим будівництвом житлової, та нежитлової (промислової) нерухомості безжалюбно знищує природу до мізерних оазисів у великих мегаполісах. Забруднення сміттям, отруйними речовинами повітря, водойм та землі призводить до неминучих наслідків, природний ландшафт з його життєдайною красою знищується.

Художник через призму свого внутрішнього сприйняття намагається відобразити гармонію і красу, висуває пейзажне мистецтво та пейзаж на передній план.

В наш час неспокійних роздумів про кризу взаємовідносин людини і природи, пошуків шляхів зближення цивілізацій і оточуючого середовища, пейзажне мистецтво постає часто мудрим наставником.

Пейзажне мистецтво торкається кожного з нас, враженням, асоціацією, спогадом, чи мрією, які ми вбачаємо у полотнах, воно міняє внутрішню суть людини, прагнучи до того, щоби ідея гармонії культури і природи, техніки й середовища перестала бути лише фантастичною утопією і здійснювалась насправді.

Список використаних джерел:

1. Скаканді Ю.Ю. Мистецтво пейзажу. Вісник КНУТД. Серія «Технічні науки». 2015. № 5(90). URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/53097709.pdf>
2. Пейзажний жанр у живописі: історичний аспект. Внесок голландських та російських митців у розвиток пейзажного жанру. URL: <http://www.startpedahohika.com/sotems-1465-1.html>

Войчук А.М.

студентка,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

ЖІНОЧІ ОБРАЗИ У ТВОРЧОСТІ КИЇВСЬКИХ ГРАФІКІВ 1960-70 РОКІВ

Художній образ є особливою формою естетичного пізнання світу, відображення реальності, за якої зберігається його предметно-чуттєвий характер та цілісність. Образ жінки є одним з основних об'єктів зображення в образотворчому мистецтві, починаючи з доби палеоліту та закінчуючи сьогоденням.

Для сучасного мистецтвознавства палеолітичні венери, антична скульптура, портрети доби ренесансу та модерністські експерименти є однаково важливими суб'єктами дослідження. На наш погляд, різниця між ключовими жіночими образами в історії мистецтва є яскравою ілюстрацією формування, розвитку та трансформації суспільства, його культурних, моральних та естетичних вподобань. Таким чином, досліджуючи подібні образи, зокрема й у графічному мистецтві, науковці (Ламонова О. [3], Лагутенко О. [4], Шпаков А. [2] та інші) отримують можливість дізнатися та скласти враження про значно